No. 2437 Zaterdag 27 September 1930. 47ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad : Pastorie Otrabanda, Tel. 507
Administratie : St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elken regel meer 10 cts.

Nieuwe verdeeling van Curaçao.

Zijne Exc. de Gouverneur heeft een ontwerp-verordening dd. 17 Sept. ll. bij den Kolonialen Raad ingediend ten einde te komen tot een nieuwe, meer rationeele verdeeling van het eiland Curaçao. Het aantal van drie districten blijft behouden, doch het eerste district, *Willemstad*, wordt aanmerkelijk uitgebreid, en zal terwijl het ten Westen door de Oostgrens van Piscaderabaai en de Oostgrens van Raphaël zal begrensd worden, alle bevolkingscentra rondom het Schottegat, Emmastad incluis, komen te omvatten.

Het eerste district zal daardoor ongeveer 10 maal zoo groot worden, als het thans is.

Welke gemakken door deze nieuwe regeling voor de bevolking zullen geschapen worden, blijkt uit de „Memorie van Toelichfing," waarin Zijne Excellentie het volgende zegt:

Daar de opleving van het eiland Curaçao en dientengevolge de groote aanwas van de bevolking gedurende de laatste jaren de nieuwe bevolkingscentra rondom het Schottegat hebben doen ontstaan, is het wenschelijk over te gaan tot uitbreiding van het stadsdistrict.

Het aantal van drie districten blijft voor het eiland Curaçao gewenscht geacht. Het eerste- of stadsdistrict is uitgebreid rondom het Schottegat en omvat thans alle buiten het huidige stadsdistrict liggende plaatsen met bevolkingscentra, terwijl verdere daarmede aansluitende bebouwing ook binnen de nieuwe grenzen zal vallen.

De uitdrukkelijke vermelding, dat het eerste- of stadsdistrict Willemstad heet, is behouden. Dit behoeft geen bezwaar te zijn voor het behoud ook van den naam Emmastad als een onderdeel daarvan, zooals, b. v. Pietermaai en Schaarloo en Otrabanda.

De uitbreiding der grenzen van het stadsdistrict zal tengevolge hebben een andere regeling van eenige diensten, te weten: het Politiewezen, den Openbaren Gezondheidsdienst, het Postwezen, den Burgerlijken Stand en den dienst van Openbare Werken. Het ligt in de bedoeling voor het Postwezen en den Burgerlijken Stand bij Rio Canario gelegenheden te scheppen ten behoeve van het publiek; ook de overige genoemde diensten zullen zoo geregeld worden, dat zij beantwoorden aan de voorgestelde uitbreiding. Eerst als al deze regelingen getroffen zijn, zal de voorgestelde verordening in werking treden; het tijdstip van in werking treding zal alsdan door den Gouverneur worden bepaald, zoodat geen ontwrichting van diensten kan plaats hebben.

Wordt thans een weg, die de grensscheiding tusschen twee districten aanwijst, gerekend te zijn gelegen in het meest Westelijk gelegen district, aan de voorgestelde bepaling (n.l. dat, wanneer de weg de grens vormt tusschen 1ste en 2de district, hij behoort tot het 1ste, en tusschen 2de en 3de district, hij behoort tot het 2de) wordt voor de toekomst de voorkeur gegeven.

Omtrent de afschaffing der wijken, welke met deze regeling zal gepaard gaan, zegt Zijne Exc:

Ondergeteekende is van meening, dat tevens gevoegelijk overgegaan kan worden tot de afschaffing der wijken, aangezien het practische nut daarvan zeer gering is. Tot heden komt dit het meest uit in de bevoegdheid der wijkmeesters om hunne tusschenkomst te verleenen bij het indienen van verzoekschriften door personen, die niet schrijven kunnen, als vastgesteld bij de verordening van den 11n. November 1872 (P. B. No. 31), waarvan Uwen Raad ook eene wijziging wordt voorgesteld — alsmede in de verplichtingen registers aan te houden van de bevolking en het aantal huizen, het jaarlijks indienen van staten van de bevolking, het nummeren en registreeren van huizen, het behulpzaam zijn in politioneele aangelegenheden en het geven van inlichtingen omtrent het recht van successie en overgang bij overlijden, het geven van bewijzen van onvermogen en het verstrekken van inlichtingen omtrent bouwvalligheid, al hetgeen geregeld is bij beschikking van den 5n Maart 1906; No. 159 (P. B. No. 9), waarbij vastgesteld is eene instructie voor de wijkmeesters op het eiland Curaçao. Deze beschikking zal gelijktijdig met de in werking treding van de voorgestelde verordening worden ingetrokken, terwijl alsdan een regeling zal worden getroffen voor het uitreiken van bewijzen van onvermogen in het nieuwe stadsdistrict, waarmede de Inspecteur der Belastingen, als zijnde het best op de hoogte van de financieele gesteldheid van personen, kan worden belast. Voor de overige verplichtingen is geen nieuwe regeling noodig, immers, voor de bevolking en nummering der huizen kan het bevolkingsregister inlichtingen verstrekken; de betere organisstie der politie behoeft geen hulp meer van wijkmeesters; de Administratie van financiën en het Departement van Openbare Werken kunnen door hun huidige organisaties zelf zorgen voor inlichtingen omtrent het recht van successie en overgang bij overlijden en omtrent bouwvalligheid.

TOELATING VAN VREEMDELINGEN.

Reeds sinds geruimen tijd werd er een leemte gevoeld in de wet op de vreemdelingen. Ondanks de contrôle er op, kwamen er steeds meer vreemdelingen van meer of minder verdacht allooi; — in den laatsten tijd werd Curaçao er als 't ware door overstroomd. Teneinde een strengere contrôle te kunnen toepassen, en minder gewenschte elementen zooveel mogelijk te weren, heeft Zijne Exc. d.d. 15 Sept. l.l. een ontwerp-verordening ingediend, tot wijziging van de vreemdelingen-wet.

In de bestaande wet worden in hoofdzaak de volgende veranderingen voorgesteld:

b. In artikel 1 wordt instede van „en niet gevaarlijk zijn te achten voor de publieke rust of openbare orde" gelezen: „en de openbare rust of orde, alsmede over kunnen leggen een bewijs van goed gedrag, afgegeven door de daartoe bevoegde autoriteit van hun laatste woonplaats, welk bewijs niet ouder mag zijn dan één jaar";

c. aan artikel 1 worden twee nieuwe leden toegevoegd, luidende:

„Tevens zijn de in het eerste lid van dit artikel bedoelde personen verplicht voor hunne toelating op het eiland Curaçao ten bureele van den Vreemdelingendienst van Politie en op de overige eilanden ten bureele van den betrokken Gezaghebber, een bedrag te storten ten minste gelijkstaande aan het laagste bedraag voor vervoerkosten van Curaçao naar de plaats van herkomst, waarvoor hun een bewijs van storting, hetwelk vrij is van zegelrecht, wordt afgegeven. Bij het verlaten van Curaçao wordt hun het gestorte bedrag op vertoon en onder inhouding van het desbetreffend bewijs van storting, op de genoemde bureelen terugbetaald, zoo noodig, onder aftrek van een bedrag voor vervoerkosten van Curaçao naar de plaats van herkomst, in welk geval hun tevens het daarvoor aangekochte vervoerbiljet wordt overhandigd, welke overhandiging, zoo noodig, eerst kort vóór hun vertrek aan boord kan geschieden.

De bedragen in het tweede lid bedoeld worden op het eiland Curaçao door den Procureur-Generaal en op de overige eilanden door den betrokken Gezaghebber vastgesteld en openlijk bekend gemaakt.";

e. artikel 4 wordt gelezen als volgt:

„Wanneer voor mijnontginningen, handels—, industrieele—, scheepvaart- of landbouwondernemingen in Curaçao van elders buiten Curaçao, niet inheemsche arbeiders worden aangenomen, behoeven de in het tweede en derde lid van artikel 1 bedoelde bedragen niet te worden gestort, doch zijn de maatschappijen of personen welke die arbeiders aangenomen of in Curaçao aangebracht hebben, verplicht dezen, als zij uit hun dienst ontslagen zijn, naar elders buiten Curaçao te vervoeren.

Doen zij dit niet, dan zullen de kosten van uitzetting op hen verhaald worden.";

h. in artikel 9 wordt instede van „parkette van den Procureur Generaal" gelezen: „bureele van de Recherche" en worden aan dat artikel twee nieuwe leden toegevoegd, luidende:

„Deze nachtlijsten moeten dadelijk na aankomst van de genoemde personen worden ingevuld en zijn samengesteld volgens een op het eiland Curaçao door den Procureur-Generaal en op de overige eilanden door den betrokken Gezaghebber vast te stellen model.

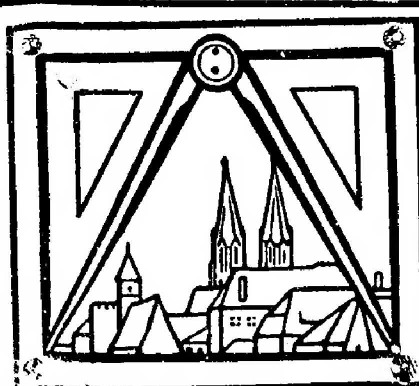
Ter controleering van de dadelijke invulling der nachtlijsten, als in het voorgaande lid bedoeld, zijn de houders van inrichtingen tot nachtverblijf te allen tijde verplicht deze nachtlijsten op aanvrage dadelijk aan de Politie ter inzage te overhandigen."

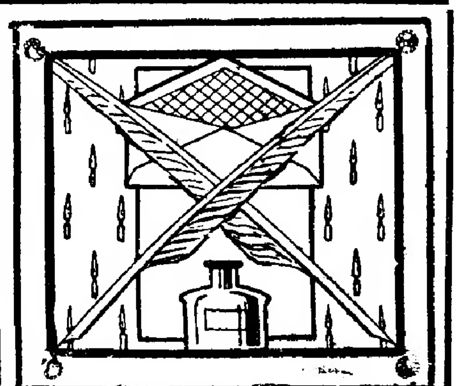
De „*Memorie van Toelichting*" luidt als volgt:

Het Bestuur acht thans den tijd gekomen om, met behoud van de principes, die ten grondslag liggen aan de bepalingen, betreffende de toelating van vreemdelingen, eenige wijzigingen aan te brengen, ten einde een en ander meer in overeenstemming te brengen met de veranderde eischen des tijds. Tevens is van deze gelegenheid gebruik gemaakt om de benaming „kolonie" uit de verordening te verwijderen.

De huidige verordening eischt in artikel 4 alleen voor vreemde arbeiders een bewijs van goed gedrag; de sterke immigratie der laatste jaren heeft aangetoond, dat, voor een goede contrôle op het vreemdelingenverkeer, het noodzakelijk is, dat een ieder, die tot verblijf wordt toegelaten, een dergelijk bewijs kan overleggen. Meermalen toch kwam het voor, dat hier personen, in het bezit van deugdelijke identiteitspapieren, waren toegelaten, waarvan later bleek, dat zij in het land van herkomst zich hadden schuldig gemaakt aan een strafbaar feit, althans niet te goeder naam en faam bekend stonden. Trouwens onderscheidene der ons omringende landen eischen reeds lange jaren een bewijs van goed gedrag voor toelating, waaruit moge blijken dat ook daar zoo iets wordt noodig geacht. Het wordt beter geacht te bepalen, dat dit bewijs moet zijn afgegeven door de daartoe bevoegde autoriteit, aangezien het niet onmogelijk te achten is, dat in sommige landen andere autoriteiten dan die van de politie daarvoor zijn aangewezen. Het bewijs mag ook niet ouder zijn dan één jaar, aangezien het anders weinig waarde meer geacht kan worden te hebben.

De eisch van zedelijkheid is nieuw toegevoegd, zulks ter wering van prostituee's, handelaars in pornografische geschriften en dergelijke, souteneurs, handelaars in vrouwen en meisjes, enz.

Curaçaosche Ditjes en Datjes.

Knallig (je zuiverst plagiaat uit Rotterdamsche jongedames-vocabulaire) van onzen nieuwen Directeur van Openbare Werken, om z'n reuzekrabber met appendix op onze benedendistricten los te laten; want wekenlang hebben tallooze gastrappende raddraaiers uit louter jolijt er 'n K.M. of wat opgelegd, omdat de weg nu 'n weg was, en je 'r overheenzoemde als over 'n kruimig-gekorste zandtaart, waar je vroeger schedeldeukend de idiootste capriolen maakte.

Laatst 'n geanimeerd dispuut gehad over de oorzaak, 't ontstaan van die dwars-over-den-weg-hobbeltjes.

De primus inter pares beweerde, dat 't kwam door den wind.

Mijn objectie daartegen was, dat Boreas in den onvolmaakt verleden tijd geen greintje minder z'n blaaslust had botgevierd, en dat toen onze wegen ook wel ellendig waren, maar van dat irriteerend hobbeldebobbel nog geen sprake was.

't Zit 'm in de traffic, vooral in de zwaar geladen trucks, was de tweede sententie, die als probabel-loos nog geeneens bediscutieerd werd.

En toen iemand dorst te bestaan, dat ook de krabber zelf 'r hoogstwaarschijnlijk debet aan was, toen laaide 't rumoer hoog op tegen balken-plafond van m'n intiem-rustiek wigwamzaaltje; fancy, wegen waar krabber nooit 'n voet, 'n klauw gezet had vertoonden precies zoo'n „tapis-zébráique" als de groote weg in kwestie, nou jij!!

Toch zou 't me 'n lief ding waard zijn, nu 'ns precies te weten de origine van dit hobbelgebobbel, en of 'n residu-laagje dit euvel niet zou kunnen verhelpen.

'n Ingezonden stukje daaromtrent van de hand van 'n vakman in de „Amigoe' van a.s. Zaterdag zou voor velen, zeer waarschijnlijk, 'n openbaring zijn, en wie weet den weg aanwijzen, om deez' hobbelmiserie ineens uit de wereld te helpen.

Voorhands is mijn niet-deskundig advies: Krabber, blijf 'r maar frisch op los krabbelen in onze benedendistricten, onvermoeid op en neer, op en neer, want waarvoor ben je anders in de wieg gelegd?

U raadt nooit, waarover ik, als vurig automobilist, 'n tijdje geleden heb zitten piekeren. Wel, of 't nu heelemaal onmogelijk is, hier op Curaçao 'n autowijding en-masse op touw te zetten.

In hollandsche kranten heeft u kunnen lezen, tot welk 'n reuze-succes zulks gegroeid is in 't moederland, met Rotterdam aan de spits. Zou nu 't katholieke Curaçao in zulk 'n prachtdemonstratie van daadwerkelijk geloof moeten achterblijven, dat gaat immers niet.

En omdat dat heelemaal niet gaat, kom ik met dit voorstel op de proppen, dat misschien con brio zal inslaan, of nekbrekend zal tuimelen, never mind, ik waag 't 'r op.

Aan den katholieken chauffeursbond de eer, daartoe 't initiatief te nemen.

Dat president met bestuur zich met kerkelijke autoriteiten in verbinding stellen moet, vooraleer iets omtrent deez' plechtigheid te besluiten, spreekt van zelf, evenals dat alle wagens met superstitieuse mascots onverbiddelijk dienen uitgeschakeld.

Ben erg benieuwd, of ik met dit balletje-opgooien, meer succes zal hebben, dan met m'n onderhavig tunnelplan van indertijd.

Wel wordt 't door de Willemstadsche poorters danig aan den lijve gevoeld, dat ze toen niet naar me hebben willen luisteren; — mais, tu l'as voulu, George Dandin! ik wasch m'n handen in onschuld.

Heb door chauffeeren, weer 'n meer juisten kijk gekregen op de psyche van den doorsnee-West-Indiër, dan in de dagen toen ik nog p'abao of p'ariba 'n paardestaart, door Curaçao's dreven hobbelde.

Dat m'n W. I. broeder 'n reuze-dosis flegma in magazijn heeft, wist ik; maar dat soms de vloeren 'r van kraken door overbelasting, dat wist ik niet.

Dat zit zoo:

Je start met je wagen uit 't hospitaalsteegje, of uit de riante San Mateoboulevard, om je in de overdonderende traffic van Breedestraat en Roodeweg te werpen, en je ziet niks.

Bij beide uitgangen staan trouw 'n stuk of wat boomende mannetjes, rookende mannetjes, klimaatschietende mannetjes, dag in dag uit.

Je naakt de gevaarlijke zône met ingeschakelde tweede versnelling, en je kijkt vragend naar die stuk of wat boomende mannetjes, rookende mannetjes, klimaatschietende mannetjes, of je veilig kan buitenzwaaien, doch geen spier vertrekt, ze negeeren je straal, ze kijken apathisch finaal om je heen; maar zou je zoo onfortuinlijk zijn dan door 'n voorbij racende wagen geramd te worden, zoodat 'r geen spaan van heel bleef, dan zouden die stuk of wat boomende mannetjes, rookende mannetjes, klimaatschietende mannetjes met niet genoeg te prijzen bravour de handen uit de mouw steken, om de fatale gevolgen van die aanrijding tot een minimum te reduceeren, wat heelemaal niet noodig geweest zou zijn, als ze maar eventjes gewenkt hadden, dat de weg onveilig was.

'n Verkeersagent op die twee gevaarlijke punten, zou inderdaad geen overbodige weelde zijn, te meer daar honderden schoolkinderen viermaal per dag over die bewuste wegen stoeidartelen.

Nu ik toch meer in de techniek verzeild geraakt ben, maar doorgegaan in die lijn, en over de radio wat babbeltjes gedaan.

Heb in m'n pas versnoept verlofjaartje in Holland, dag in dag uit m'n oor te luisteren gelegd naar allerlei klanken en stemmen, gedragen op de geheimnisvolle aethergolven, en 't was voor mij 'n openbaring, overtrof nog verre m'n hooggespannen verwachting.

Je zit, op 'n warmen zomerdag, als 'n prins in 'n tipstop fauteuil voor 't open raam, met uitzicht op groenende Diergaarde-dreven, of 's winters in 't hoekje van den haard 'n „Karel I" te savoureeren, en onderwijl giet loudspeaker hoog boven suite-deur 'n weelde van harmonische klanken door de gezellige huiselijke atmosfeer.

Kon zoo wat alle radio-stations op dit ondermaansche bereiken, maar Hilversum en Huizen niet te na gesproken bleef Daventry toch steeds m'n favoriet, waar ze 'r 'n orkest op na schijnen te houden van slechts eerste klas artisten, in 'n zaal met onovertrefbre acoustiek.

Wat radio vooral zoo aanlokkelijk maakt is, dat je diverse micrifone-debutanten, artisten, dirigenten, lezers, preekers, coloratuur zangeressen, cantate-maniakken zonder ze 't minste voor 't hoofd te stooten, in no time kan laten verdwijnen, als ze al te intens op je geeuwspieren werken; je draait maar aan 'n knopje, en weg is ie.

En je frunnikt weer 'n beetje aan een ander knopje, en daar davert met rinkinkenden bekkenslag en schetterend koper 'n militaire marsch door de oranje-kleurige kamerschemerte, alsof Grenadiers en Jagers met volle muziek over de Diergaardesingel marcheerden Militaire muziek is altijd m'n fort geweest.

Met geen stok kreeg je me naar bed, al was 't ook bij twaalven, als uit de loudspeaker marsch op marsch toeterde, alles zong dan in me.

Herinner me nog heel goed, dat ik als zesjarig broekemannetje op 'n lichtluchten Mei-ochtend plots gewekt werd door klaterende koperklanken; de Rotterdamsche schutters kwamen zoo goed en zoo kwaad als 't ging stram militair aangemarcheerd achter hun beroemd flink 'r op los blazend muziekcorps.

Nog half slapend, pantoffeltjes aangeschoten, gang doorgerend, open voordeur uitgeslipt, waar Mie met melkboer 'n periodiek kletspraatje hield, en voelde me den koning te rijk, toen ik met m'n kleine beentjes op de maat 'r op los stapte, precies in front van den dikken tamboer-majoor.

En toen gebeurde 't verschrikkelijke!

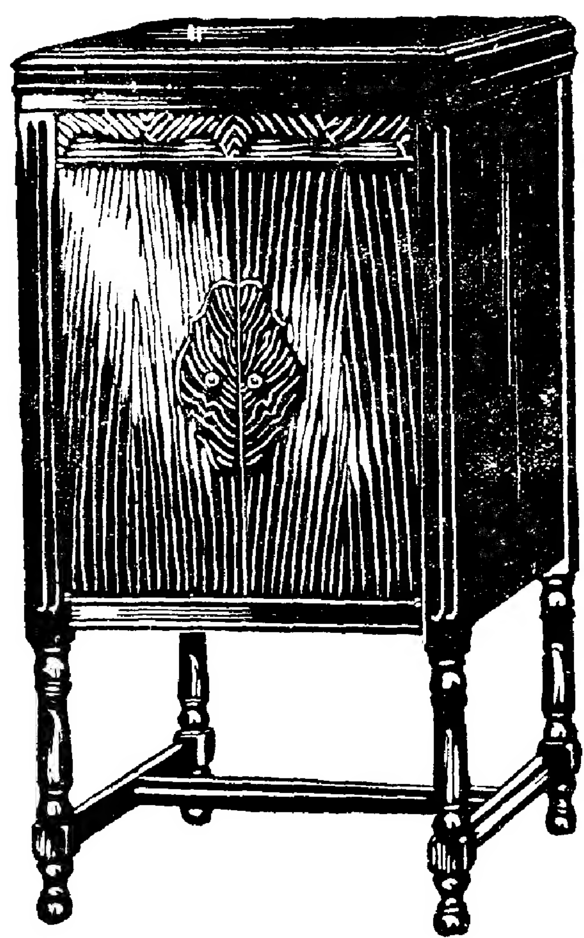
Halfweg Westersingel, 'n ruk aan m'n hansopruggetje;

't Was Mie.

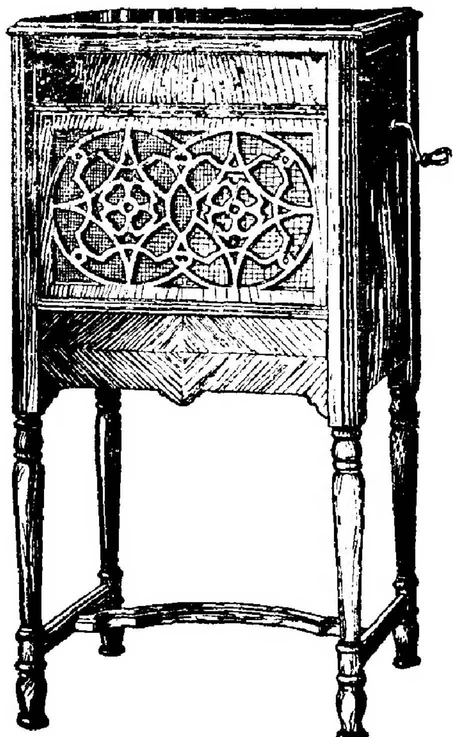
Laat me los, spook!

Maar ze was pootig, en ik moest mee, daar hielp geen moedertje lief aan.

En als dat 't crimineel schande was, zoo maar in je hansopie rond te circuleeren, wat moeten de menschen wel zeggen van zoo'n net jongeheertje,

PRIJS $ 95.—

PRIJS 75.—

tegen velen welker personen dikwijls niet genoeg bewijs is om tot een strafvervolging over te gaan, doch waartegen dan wel voldoende vermoedens bestaan, die het gewenscht doen zijn, dat zij van het grondgebied verwijderd worden.

Reeds ruim vijf jaren is het noodzakelijk gebleken van hier toegelaten personen geldelijke waarborgen te eischen, dat zij in staat zullen zijn de kosten van eventueelen terugkeer naar hun land van herkomst te betalen, zulks ten einde het Land aanzienlijke kosten te sparen. Van deze gelegenheid wordt gebruik gemaakt dit uitdrukkelijk vast te leggen overeenkomstig de bestaande regeling dien aangaande, waarvoor verduidelijking tevens overgelegd wordt een overdruk uit de Curaçaosche Courant van 17 Mei 1929, No. 20, van het desbetreffend rondschrijven van den Procureur-Generaal.

Gezien de reorganisatie en uitbreiding der politie met een afzonderlijke afdeeling vreemdelingendienst om het hoofd te kunnen bieden aan de schier onafgebroken stroom van vreemdelingen, die aankomen, vertrekken en doorreizen, doch op wie alle een scherpe contrôle dient te worden gehouden, wordt het wenschelijk geacht de aanmelding niet meer te doen geschieden op het Parket, doch op het speciale bureau van den vreemdelingendienst. Ook is het wenschelijk, dat na de sterke toename van de bevolking, waardoor het vinden van iemand veel moeilijker is geworden dan vroeger, de verplichting opgelegd wordt de verblijfplaats op te geven bij de aanmelding, zulks tevens ter wederzijdsche contrôle van nachtlijsten van logementen en om een wisselwerking ten deze te verkrijgen met de bevolkingsregisters.

Aan artikel 4 moesten handels-, industrieele- en scheepvaartondernemingen worden toegevoegd. Wordt het beginsel aanvaard, dat een ieder een bewijs van goed gedrag moet hebben voor toelating dan kan deze speciale bepaling hier wegblijven. Wenschelijk is het de beperkende tijdsbepaling voor het verhaal te doen vervallen.

Ook de nachtlijsten dienen niet meer ten Parkette ingeleverd te worden, maar bij de afdeeling Recherche der politie, die direct contact heeft met de afdeeling Vreemdelingendienst en tevens steeds op de hoogte is van alle verdachte gevallen, zoodat zij dadelijk de noodige maatregelen kan treffen, wanneer dit noodzakelijk is.

Eene bepaling is noodig, die de verplichting oplegt nachtlijsten dadelijk na aankomst der loge's in te vullen, aangezien dit thans dikwijls wordt uitgesteld, zoodat de hotelregisters niet precies bij zijn. Tevens moet van een bepaald model gebruik gemaakt worden, hetwelk door den Procureur-Generaal en de Gezaghebbers kan worden vastgesteld, terwijl er ook gelegenheid moet zijn de dagelijke invulling der nachtlijsten steeds te kunnen controleeren.

INGEZONDEN.

Saba 3/9 '30

Geachte Redacteur.

Mag ik u beleefd een plaatsje verzoeken in uw gewaardeerd blad?

't Betreft n. l. een zoo niet allervoornaamste, dan toch een zaak die de publieke aandacht ten volle verdient.

Tot heden toe was Saba het onbesproken, rustige land, waar geen St. Martin of St. Eustatius mede kon concurreeren. Intusschen hebben die twee eilanden de belangstelling gewekt tot zelfs in het moederland. Saba vroeg voor het eerst de aandacht persoonlijk eenige weken geleden door de inzending van klachten tegen den pl. gezaghebber. In zijn naschrift (editie 26 Juli) tracht de Redactie vredelievend alle verdere discussie tegen te houden, wat werkelijk blijk geeft van veel sympathie voor de rust onder het volk. Maar, helaas, er is zooveel meer, wat gezegd moet worden om de werkelijke rust op Saba terug te brengen en de algemeene opinie is, dat er zelfs iets daarvoor gedáán moet worden. Wat is n. l. het geval? Sinds het vijfmaandig verblijf hier op Saba heeft de pl. gezagh. zich bovenmate ontactisch gedragen en heeft, helaas, er niets mee geleerd. 't Is ondoenlijk al de misgrepen hier op te noemen, maar mocht de loc. gezagh. er om vragen, dan zal het publiek ze te lezen krijgen. Zooals de heer H. zichzelf in 't blad van 26 Juli verdedigt in de eerste alineas, zoo is zijn heele optreden. Daarin geeft hij n. l. uiting aan een zekere verdachtmaking, die evenwel in werkelijkheid niet veel te beteekenen heeft, maar . . . . het teekent zijn mentaliteit. Wie scheldt er in het publiek? Daar bestaat eigenlijk alleen een bepaalde leeftijd voor. Feit is, dat de heer H. door het publieke feit, waar hij naar vraagt, zijn mogelijke sympathie, niet heeft doen aangroeien.

Misschien was het te redden (gedeeltelijk althans) als er werkelijk goed werk werd verricht. En nu ben ik toch gedwongen enkele feiten te noemen, want de heer H. zegt o. a. dat hij van den vroegen morgen tot 's avonds werkt. Nu weet ik niet of de vroege morgen dagelijks pas begint om 9½ uur of soms veel later. Want alle Sabanen weten, dat dit laatste een feit is" en dat niemand vóór dien tijd op het kantoor terecht kan.

En dan heeft de heer H. de mentaliteit geproefd en schrikt er ook niet voor terug geheel Saba aansprakelijk te maken voor de verwikkelingen van enkele burengeschillen. Waarom dan de bevolking van W'Side gezegd, dat hij niemand meer van hen geloofde? Ontegenzeglijk is dat de manier niet om behoorlijk een eiland te regeeren. Wellicht zal de heer H. beweren, dat een handige mijnheer deze dingen heeft verzonnen, maar ik kan zelfs verzekeren, dat die handige mijnheer menige harde gevoelens, tegen zijn persoon en manier van handelen geuit, heeft gesust door hen de hoop te geven dat het na verloop van tijd wel beter zou worden. Heeft de heer H. werkelijk zooveel interesse voor Saba en zijn bevolking als hij wel voorgeeft? Hoe is het dan mogelijk, dat bijna bij iedere publieke daad zijn veronderstelling van „kwaadwilligheid", tot uiting komt?

Het eerste beginsel van samenleving en ook van de Holl. wet is: het goede te veronderstellen. Maar de heer H. schijnt er al een heel bizondere mentaliteit op na te houden, als hij tenminste alles oprecht meent, wat hij in het artikel van 26 Juli heeft beweerd. Waarom niet eerlijk een misslag bekend? Maar nee, dat ambacht zou de helft van zijn ambtenaarstijd kosten, gezien het er niet één alleen is.

Toevallig was de wind deze week uit de richting St. Martin en van daar woei over dat de heer H. daar bij zijn laatste bezoek den Pastoor van Saba heeft zwart gemaakt als een zeer onwelvoeglijk en ruw man. Ik laat het voor rekening van St. Martin, maar de menschen van Saba niet. Mag ik den heer H. vragen, of de Pastoor dat misschien verdiend heeft, omdat hij indertijd geweigerd heeft zijn kerk tot publicatiebureau te maken en zelf politieagent te spelen door het voorlezen van het veel besproken geschrift? Ach, mijnheer H., was toch maar in Curaçao gebleven, dan hadden wij ons rustig landje behouden.

Daar ik voorzie, dat ik nog wel eens terug zal moeten komen, dank ik U, mijnh. de Red. voor de verleende plaatsruimte.

Hoogachtend

Tot ziens.

M. M.

BERICHTEN

MISSIE-NIEUWS.

De eerw. Moeder HUMILIANA v het St. Elisabeths hospitaal is b noemd tot Algemeen Missie-Overs der eerw. Zusters van Breda albi

Tot overste der Zusters van h Hospitaal St. Elisabeth is benoemd eerw. zuster DESIRÉE.

Volgens uit Holland ontvangen be richt, zijn de Weleerw. Paters RAFA MEUSSEN en ANTONIUS VAN WEERE neef van den Z.E. Pater J. M. v WEERELT, vroeger pastoor te Piete maai, benoemd tot missionarissen vo Curaçao.

Zilveren Professiefeest.

Dinsdag ll. herdachten de Z.E. P ters M. LAMERS, pastoor te Barber, HAGEMANS, pastoor te Noord, Aru en W. VAN TEEEFELEN, pastoor te M rigot, St. Martin, den dag dat zij jaar geleden hunne H. Professie afle den in de Orde van den H. Dom nicus; de Z.E. Pater R. J. C. WAHLE herdacht dien dag zijn 40jarig Pr fessiefeest.

Onze hartelijke gelukwenschen aa de eerw. Jubilarissen.

Mogen zij eenmaal met de goude kroon van religieus leven gesie worden.

Uitvoering voor Sto Domingo.

De wederuitvoering van de „Ve da literario-artistica, onder leidi van Mevr. LAURA DE MADURO, Donderdagavond ll. in het Thea Brion, ten bate van de slachtoffe van de stormramp op Sto Doming had wederom een schitterend ve loop; de zaal was stampvol. De sym pathieke heer R. CARILLO sprak e openingswoord, waarin hij het ide lanceerde van de oprichting van e vereeniging tot opheffing van ons s

---

verbeeld je nou toch 'ns, Jantje, dat ik zoo 's de straat op liep.

Ach, laat me nou los, k . . . !

Geen kwestie van, en nou gauw naar huis, en daar zal 't zoo eventjes spannen, dat kan ik je wel vertellen. Allo, vooruit!

Heb in Maart van dit jaar, kort vóór mijn vertrek naar de West, Mie nog terug gezien, nu 'n oud besje van diep in de tachtig.

Allerlei uit m'n jeugd haalde ze op, maar over muzikale-hansop-escapade zweeg ze wijselijk, want ze wist, ik had er toen op de Westersingel met pleizier kunnen vermoorden.

Maar niet altijd was 't boterige tot den boom met onze radio; zoo'n enkele keer hadden we ook wel 'ns last van luchtstoringen, b.v. als 'n onweer in de lucht zat, of 'n willekeurling in de buurt met zijn gloednieuw radiotoestel aan het proefstoomen was. dan kon 't uit de loudspeaker lawaaien, alsof 'r 'n heel regiment krolsche katten gamma's aan 't instudeeren was.

Van electrische tram, ook 'n befaamde roetgooister in de draadlooze radio-soep, hadden we geen last; ook 't melancholisch brulgekef van de glibberige zeeleeuwen aan den overkant, had niet de minst nadeeligen invloed op onze schitterende ontvangst. U ziet, we konden geen geschikter plekje in 't roezemoezige Rotterdam hebben uitgezocht, voor ons experimenteeren op Radio-gebied.

Vervelend was 't, als opeens de muziek stopte, en de nasale krasstem van 'n inspecteur 't woord vroeg voor een of ander politiebericht, gewoonlijk in de trant van:

Opsporing wordt verzocht van 'n man met 'n bolhoedje, bruine schoenen, en een grijze demi, die met 'n Fordje No. 19835 er van door was in de richting van Loon op Zand. Dank U wel!

Meer tragisch deed 't aan, als te midden van 'n vroolijke lawaaimarche, opeens stilte werd verzocht voor 'n S. O. S.

Dan klonk 't:

JAN BRIK, nog eens JAN BRIK. J' van Jacob, A' van Antoon, N' van Nicolaas, B' van Bernard, R' van Rudolf, I' van Isidore, K' van Karel, aan boord van boord van 't Rijnschip „Pollux" vermoedelijk nu tusschen Duisburg en Keulen, wordt verzocht zich zoo spoedig mogelijk naar huis te beheven, daar zijn moeder gevaarlijk ziek is. Dank U wel!

Dan waren 'r altijd van die medelijdende zielen, die stil voor zich uit prevelden: „Arme jongen"; maar daar klankten de schallende koperklanken weer hoog op in tippelende cadans, en niemand die meer dacht aan Jan Brik en z'n arm stervend moedertje.

Zoo is 't leven!

Weet U, wat me onder veel meer in m'n vaderstad frappeerde, ná zooveel jaren weg-zijn, dat antennebosch hoog op de daken, bijna mannetje aan mannetje.

En zeg nu niet: nu ja, maar natuurlijk alleen in de wijken waar de kapitaalkrachtigen huizen; want dan slaat u heelemaal de plank mis, wat ik u bewijzen zal.

Op weg naar Schiedam, met de electrische tram, zie je zoowat half weg links benedendijks, z. g. n. „Witte Dorp" 'n complex van ik weet niet hoeveel aardige kleine huisjes.

En daar nu woont de kleine man met 'n confectiepakje an, die de man met zoo'n achttiengulden C. & A 'tje an, zoo'n hongerlijder zenuwlijder van een kleine man.

Me dunkt, dat is duidelijk.

Wel, uit 'n zeer groot percentage van die mooie daken piekt 'n zwiepende antenne omhoog.

Nu geloof ik ook wel, dat 'n heeleboel van die luitjes zelf zoo'n toestel in mekaar geprutst hebben, of 'reentje op afbetaling hebben aangeschaft, maar hieruit blijkt toch voldoende, dat de radio in Holland wel degelijk bij rijk en arm is ingeburgerd, terwijl hier op Curaçao in Willemstad 't nog heelemaal niets is.

Klim maar 'ns op 't platte dak van Theater Brion, en tel de Otrabandasche antennes, 't resultaat zal allerpooverst zijn.

Dat zit waarschijnlijk, of wel heel zeker, in die je dol makende West-Indische luchtstoringen, die vour onze meest enthousiaste luistervinken alle genot van ontvangst bederven, en waardoor ze zoo nu en dan 'n wanhopige bevlieging krijgen, om heel hun draadlooze installatie maar tot mosterd te slaan.

En toch is, ondanks storingen, in de draadlooze lijn, nog heel wat subliems te bereiken, ook hier op Curaçao.

In de groote theaterzaal van 't Scheveningsche Kurhaus heb ik gepasseerden zomer verscheidene uiterst gesoigneerde concerten bijgewoond, op 't podium geen sterveling, maar hoog op 't balcon 'n reuze loudspeaker, 'n pick up en 'n Victrola of Brunswick, dat was alles.

En 't was schitterend, de heerlijkste fuga's, ouvertures, rhapsodies, opera's van Brahms, Mozart, Bach, Listz, Wagner, Verdi stonden op 't program en je kon 'n speld hooren vallen in de tjokvolle zaal, wat alles zegt.

Dat kunnen we met 'n beetje goeien wil hier in Willemstad toch ook hebben.

Wat zou 't geen openbaring zijn, voor ons door en door muzikaal volk, als op 'n maanlichten avond opeens Mengelberg z'n beweeglijke dirigeerstok zwaaide op 't Brionplein, of 't Italiaansche operagezelschap van Florence „Aida" van Verdi vertolkte, onder superbe leiding van Maestro Enrico Weber.

En dat kan toch zoo gemakkelijk, want alle ingrediënten daartoe noodig liggen binnen ons bereik.

Best mogelijk, dat ik 'r weer 'n veel e optimistische kijk op heb, en misschien wel 'n groote blunder sla op technisch radio-gebied.

Never mind, dan zijn me de woorden van Sir Deterding 'n groote troost, dat 'n man die nooit 'n blunder slaat, 'n ezel is.

Slamat tidor!

JAN PAUL.

San Willibrordo

Sept. 22 | 30.

Geachte JAN PAUL.

Je zou gegnuifd hebben, als je de plechtige inauguratie-vergadering van den Katholieken chauffeursbond „San Cristobal" op 25 Juli ll. had bijgewoond.

Wat je in bovenstaand eenigszins huiverig voorstelt, — 'n en—masse inzegening van auto's — is toen reeds door den Geestelijken adviseur — natuurlijk als 't mogelijk is, en waarom zou 't niet mogelijk zijn? — voor het volgend jaar in uitzicht gesteld. En wat 't mooiste is — met daverend applaus ontvangen.

Je sympathieke wensch is reeds voorkomen.

Je kunt er op aan, dat 't niet aan den Geest. Adviseur en ook niet aan de leden van „San Cristobal" zal liggen, als 't niet gebeurt.

Er zijn heel wat gevaren aan 't chauffeursleven verbonden: technische en misschien nog wel meer moreele gevaren. 't Zal „San Cristobal" een groote eer zijn, u, als man doorkneed in de techniek, de technisch-moree gevaren zoo goed kennende, bij grootsche openlucht-plechtigheid gast, en nog grooter eer als spreker mogen begroeten. Voor mycropho en loudspeaker wordt gezorgd.

Tabeh!

Geest Adv. van „San Cristobal!"

Havenbeweging

Augustus 1930.

ZEILSCHEPEN

	Aantal	Inhoud in M³. Bruto	Netto
1 Aug.	145	19.311	16.606
Vorige maanden	1.092	166.429	141.220
Totaal	1.237	185.740	157.826

STOOMSCHEPEN

	Aantal	Inhoud in M³. Bruto	Netto
Juli	489	5.024.924	2.766.7
Vorige maanden	3.222	32.570.850	17.924.4
Totaal	3.711	37.595.774	20.691.0

ciaal leven, door bevordering van kunst en literatuur. want, aldus spr. wat in ons sociaal leven hier op Curaçao ontbreekt breekt, in vooral eenheid.

De heer G. VLIEG sprak een schitterende rede over de waarde van ons geloof. Op 't slot sprak de heer L. CAMARENA, een woord van dank voor de aan zijn vaderland geboden hulp. Ook namens den Hoogeerw. Pater Provicaris, M. v. D. ELSEN, sprak Pater VERRIET een woord van innigen dank voor de hun gebrachte hulde; zich in 't bijzonder richtend tot den heer J. BARNIE, initiatiefnemer van deze „velada", en Mevr. LAURA DE MADURO, de artistieke leidster en ziel ervan, huldigde Z. E. W. in hun persoon al de Dames- en Heerenartisten die aan 't welslagen van dezen werkelijk schoonen avond hadden meegewerkt. Bij het uitspreken van zijn innigen dank, overhandigde spr. aan Mevr. L. DE MADURO een bloemstuk.

Nogmaals onze hartelijke gelukwenschen met 't behaalde succes. Moge de wensch van onzen vriend R. CARILLO in vervulling gaan.

Dr. Robles.

P. S. schrijft ons van St. Martin:

Onze dokter heeft ons verlaten. Gedurende zijn verblijf op St. Martin heeft hij door zijn groote kunde en zijn onberispelijk gedrag de appretiatie van alle St. Martijners ten volle verdiend. Menig zoogenaamd hopeloos geval werd door hem opgelost, omdat hij liefde had voor zijn vak en liefde ook voor zijn lijdende medemenschen. We waardeeren hem daarom dubbel, omdat deze mooie hoedanigheid een dokter juist teekent. Toch gebeurde 't soms, dat hij niet geheel begrepen werd door een of ander, maar dat kwam meestal voort uit kortzichtige kritiekzucht, waarvan enkele menschen hier nog al een handje hebben . . . tot hun eigen nadeel . . . .

We wenschen Dr. Robles en zijn familie van harte veel geluk op zijn verdere levensbaan. De meeste St. Martijners zullen hem in dankbaarheid blijven gedenken.

Collecte voor Sto Domingo.

De Collecte, Zondag ll. in de stadskerken op Curaçao gehouden voor Sto Domingo, heeft ruim f 800 opgebracht.

In dank ontvangen

van den heer A. D. CAPRILES, Vice-Consul van Ecuador, een keurig album met 20 kieken van Quito, hoofdstad van Ecuador;

van de heeren E. & G. MARTIJN, eigenaars van de „Tropic Bakery", eenige mooie reclame - artikelen, en een paar zeer smakelijke proeven van bakkunst.

Onze beleefden dank.

Prachtverbetering.

Een prachtverbetering vooral voor het autoverkeer, is het wegbreken van het koffiehuis „La Esquina" tegenover de Kortijnweg, hetgeen het uitzicht op den Roodeweg belemmerde en daardoor een voortdurend gevaar was.

Zal nu het hoekhuis aan den ingang van het St. Elisabeths hospitaal volgen?

Vliegdienst in West-Indië.

Een telegram uit Londen in „*De Telegraaf*" van 22 Aug. 2e ochtendblad meldt:

„Londen, 21 Aug. — De door de Britsche regeering gesubsidieerde vliegdienst naar West-Indië van de Atlantic Airway, zal naar verwacht wordt in den vroegen zomer van het volgende jaar aanvangen.

De basis van den dienst zal op Trinidad gevestigd zijn, vanwaar geregelde verbindingen zullen worden onderhouden met Britsch Guiana, Barbados, Curaçao en Venezuela. De dienst via Cuba Venezuela zal tweemaal per week in beide richtingen plaats vinden en zich tot de volgende route bepalen: Trinidad, La Guaira (Venezuela), Curaçao, Aruba en Maracaibo (Venezuela).

Voor den dienst zullen vliegbooten worden gebruikt, plaats biedende voor zes passagiers. Zooals bekend heeft ook de Amerikaansche maatschappij United States Airlines de mogelijkheid van een dienst in de Caraibische Zee in studie genomen voor de verbinding met Rio de Janeiro en Buenos Aires.

De Britsche dienst zal dan aan dezen dienst aansluiten.

Koloniale Raad.

Dinsdag 23 Sept. 1930.

De nieuw benoemde leden ARENDS en MUSKUS, die wel in de afdeelingen, maar thans voor het eerst op een openbare vergadering verschenen, werden namens den Raad geluk gewenscht, waarop beide leden dankten.

Zes ingekomen ontwerpen werden naar de afdeelingen verwezen.

Voorgelezen werd een verzoek van den Gouverneur om, wanneer leden voornemens zijn bij de mondelinge behandeling van een ontwerp een rede uit te spreken, vooraf aan den gemachtigde van het Bestuur inzage van die rede te verleenen, opdat deze geheel voorbereid ter vergadering zal kunnen verschijnen. Op voorstel van het lid v. d. Linde Schotborgh wordt z. h. s. aangenomen het Bestuur te berichten dat het den Raad tot zijn leedwezen niet mogelijk is aan het verlangen van het Bestuur te voldoen, maar dat zooveel doenlijk bij behandeling van ingediende ontwerpen aan het Bestuur de onderwerpen zullen worden opgegeven waarover zal gesproken worden.

Ingekomen was een antwoord van het Bestuur op de rede van den Heer Winkel gehouden 12 Augustus 1930. (Wegens gebrek aan plaatsruimte zullen we dit antwoord volgende week publiceeren.)

Naar aanleiding hiervan werd het woord gevoerd door de Heeren Winkel, Eskes en Beaujon.

Vijf ontwerpen werden achtereenvolgens z.h.s. aangenomen, n.l.

1. Ontwerp-verordening tot aanwijzing der gestichten, waar hetzij gevangenisstraf, hetzij hechtenis wordt ondergaan en tot vaststelling der beginselen van het gevangeniswezen.

2. Ontwerp-verordening tot wijziging en aanvulling van de Zegelverordening 1909 No. 52.

3. Ontwerp-verordening tot aanvulling van de verordening van den 7den Augustus 1917 (P. B. No. 58), houdende bepalingen tot het tegengaan van den verkoop van voor de Volksgezondheid nadeelige eet- en drinkwaren op het eiland Curaçao.

4. Ontwerp-verordening tot wijziging van de verordening van 17 April 1872 (P. B. No. 27), houdende herziening van het tarief van justitiekosten in strafzaken.

en 5. Ontwerp-verordening betreffende toezicht op de bewegingen van vaartuigen in de havens en baaien en in de territoriale wateren van het gebiedsdeel Curaçao.

na beantwoording van de Eindverslagen door de Gemachtigden van het Bestuur, de Heeren Mr. M. v. Dijk en H. Schotborgh.

Tijdens de vergadering vestigde de Heer v. d. Linde Schotborgh de aandacht op het watergebrek op Aruba en maakte enkele opmerkingen over den nieuw aan te leggen weg naar Sint Nicolaas (op Arubar.)

Diefstal.

Verleden week kwam een persoon geld deponeeren ten kantoor van den heer J. E. M. ter betaling aan een der hier gevestigde banken.

Terwijl de man, die 't geld in ontvangst genomen had, even telefoneerde om de koers van den dag te weten, heeft men zich van het geld meester gemaakt. Toen deze zich omdraaide was 't spoorloos verdwenen. De zaak is in handen der politie.

In den vroegenmorgen van Zondag trachtte een persoon in te breken in het woonhuis van den hr. S. H. in de Conscientiesteeg. Door 't gerucht werd men wakker. De inbreker werd achterna gezet, in een der steegjes van Otrabanda gevat, en aan de politie uitgeleverd. De dader was een Engelsch sprekend werkman.

POLITIE-BERICHTEN.

Baldadigheid.

In den nacht van 22 op 23 September ll. werden door een tiental Curaçaosche jongelui terugkeerende van een feestje door middel van steenen een zevental straatlampen en een groote winkelruit van een slagerij aan de Koningin Wilhelminastraat vernield. Na het plegen van deze baldadigheid gingen zij naar de woning van een zekeren H. S. gelegen aan de voet van Flor di Marie. Deze is meermalen met de politie in aanraking geweest wegens het onbevoegd dragen van vuurwapenen. De politie op patrouille begaf zich naar de woning van H. S. teneinde de daders van de vernieling aan te houden. Zij vond echter de deur met een slot gesloten en de toegang werd haar geweigerd.

De ingesloten trachten door de ramen te ontkomen, doch werden door de patrouille gegrepen. Met behulp van de inmiddels voor assistentie daar gekomen politie-militairen onder den Brigade Commandant, zijn zeven personen gearresteerd, waaronder ook S. Vóórdat er voldoende politie aanwezig was hebben enkele personen vermoedelijk kans gezien om te ontkomen. Een drietal getuigen waren inmiddels aanwezig. De verdachten werden voor verder onderzoek overgegeven aan de recherche en de electrische centrale werd met de vernieling van de straatlampen in kennis gesteld.

Revolvers in beslag genomen.

Op 21 September werden ingesloten 3 dronken manspersonen, deelnemers aan een vechtpartij te St. Barbara. Een dier personen was in het bezit van een revolver, welke in beslag werd genomen. Proces-verbaal is opgemaakt.

Op 18 September kwam aan de Politiewacht Berg Altena een persoon aangifte doen dat zijn zoon in het bezit was van een pistool. Door de politie werd daarop in een woning aan den Cornetweg een pistool in geladen toestand in beslag genomen. Proces-verbaal is opgemaakt.

Te Santa Rosa had op 23 September een aanrijding plaats tusschen twee trucks, tengevolge waarvan een der inzittenden, W. een beenbreuk bekwam en verschillende andere personen lichtere verwondingen. W. is door Dr. Hopkins een noodverband aangelegd en daarna per ambulance overgebracht naar het St. Elisabeths Gasthuis. Door de recherche zijn van de aangereden trucks foto's genomen. Naar de oorzaak wordt door de politie een onderzoek ingesteld.

Door het onvoorzichtig bijvullen van een kerosinelamp is op 24 September weer eens brand ontstaan in een houten woning te Rio Canario. Door de politie is erger voorkomen. Men zij toch voorzichtig met zulke apparaten.

Op 24 September werd de politie assistentie gevraagd voor een vechtpartij in de Passaatstraat. Hierbij bleek een persoon genaamd A. S. zoodanig te zijn verwond, dat overbrenging naar het St. Elisabeths-Gasthuis noodig bleek. Als verdacht van het zwaar lichamelijk letsel is M. B. gearresteerd; deze heeft reeds bekend.

Publicatie - Bladen.

Kamer van Koophandel en Nijverheid op Aruba.

Bij Beschikking van 8 Sept. 1930 uitgegeven 17 Sept. ll. (P. B. No. 68, 1930), is bepaald dat op het eiland Aruba een Kamer van Koophandel en Nijverheid gevestigd is.

Om tot lid der Kamer van K. en N. verkiesbaar of benoembaar te zijn, wordt vereischt dat men den ouderdom van 25 jaren heeft bereikt en gedurende de laatste twee jaren op het eiland Aruba woonachtig is. Twee of meer leden derzelfde vennootschap onder eene firma kunnen niet tegelijkertijd leden van de Kamer zijn.

De Kamer op het eiland Aruba bestaat uit zeven leden. Te beginnen met 1 Januari 1932 treden drie leden af en vervolgens de beide daarop volgende jaren telkens twee, welke volgorde van aftreding nadien op overeenkomstige wijze voortgaat, hetgeen voor de eerste maal bij loting volgens op te maken rooster zal geschieden.

Om kiezer van leden der Kamer op het eiland Aruba te zijn, moet men:

1. drie en twintig jaar oud zijn en gedurende de laatste twee jaren aldaar woonachtig zijn geweest:

2. aan invoerrecht gedurende het jaar voorafgaande aan dat, waarin de lijst der kiesgerechtigden wordt opgemaakt, eene som van niet minder dan honderd en vijftig gulden aan 's lands kast hebben betaald; of in de grondbelasting, de gebruiksbelasting of de inkomstenbesting, deze belastingen te zamen genomen, voor niet minder dan vijftig gulden over het voorafgaande jaar zijn aangeslagen.

De man wordt geacht te betalen den aanslag zijner vrouw, in de belastingen: de vader dien zijner minderjarige kinderen wegens de goederen, waarvan hij het vruchtgenot heeft.

Eene vennootschap onder een firma brengt zoovele stemmen uit als zij veelvouden van het minimum betaald heeft, met dien verstande echter, dat zij nimmer meer stemmen kan uitbrengen dan het aantal leden waaruit zij bestaat.

Instructie voor Gouvernements-Geneeskundigen.

Bij Beschikking van 15 Juli 1930, uitgegeven 17 Sept. ll. (P. B. No 64 1930) wordt bepaald:

De Gouvernementsgeneeskundigen, in het stadsdistrict op Curaçao moeten ten allen tijde voor den Directeur van den Openbaren gezondheidsdienst bereikbaar zijn. Zij moeten daarom telkens wanneer zij hun woonhuis verlaten, hetzij aan genoemden Directeur, hetzij aan een hunner huisgenooten, opgeven, waar ze te bereiken zullen zijn.

Wanneer deze opgave, door bijzondere omstandigheden bij het verlaten hunner woning niet kan plaats hebben, moeten zij haar zoo spoedig mogelijk daarna telefonisch verstrekken.

Suriname en Curaçao in het luchtverkeer.

Naar aanleiding van de zending van de heeren DELLAERT en DE VRIES, schrijft De Telegraaf:

Door de opdracht aan de heeren Dellaert en De Vries om in Suriname en op Curaçao de mogelijkheden bij luchtvaartgebied te bestudeeren heeft de regeering ten lange leste blijk gegeven dat zij de belangrijke positie, welke onze West-Indische bezittingen allengs in het internationaal luchtverkeer zijn gaan innemen, begint te beseffen. Ten lange leste; want reeds hebben twee Amerikaansche maatschappijen Paramaribo en Willemstad in haar regelde diensten opgenomen en koesteren een Fransche, Duitsche, en Engelsche onderneming het voornemen om binnenkort deze gewesten in haar routen te betrekken. Alleen de nationale onderneming ontbreekt: nog nimmer werd in de verre West een Nederlandsch vliegtuig gezien.

Dit gemis van belangstelling was zeker niet toe te schrijven aan gebrek aan capaciteiten: de Holland-Indiëvluchten leveren een te schitterend bewijs op voor wat men op dit gebied in Nederland vermag, wanneer men inderdaad de schouders onder een onderneming wenscht te zetten. Doch ook hier was het weer het oude liedje: de lust ontbrak omdat het slechts West-Indië gold. Valt het te verwonderen, dat men zich in dit reeds zoo stiefmoederlijk bedeelde gewest ook thans weer achtergesteld gevoelde?

Talmde onze regeering, in het buitenland zat men intusschen niet stil. Integendeel, men legde een groote activiteit aan den dag, zoodat men onze West thans de schakel mag noemen in de luchtverbinding tusschen Midden- en Zuid-Amerika. Reeds is Paramaribo op weg om een belangrijk centrum van vliegverkeer te worden.

Heeft echter het buitenland een voorsprong, nog is het niet te laat. Verheugend is het daarom dat men hier te lande thans ook tot het inzicht is gekomen, dat een toenemend luchtvaartverkeer voor de ontwikkeling van deze overzeesche gewesten van verstrekkende beteekenis is. Want door het zoeken van aansluiting met de bestaande maatschappijen, zal nauwer contract kunnen ontstaan met de omliggende landen, hetgeen uitbreiding en versterking van de bestaande economische invloedssfeer met zich zal brengen. Doch niet alleen internationaal, ook locaal kan een luchtvaardienst hoopvolle perspectieven openen. Herhaaldelijk heeft men er immers reeds op gewezen, dat het onderlinge verkeer tusschen Curaçao en Suriname zeer wel aanleiding geeft tot een vaste verbinding.

Mochten dus de beide adviseurs tot de conclusie komen, dat de aanleg van luchthavens en het instellen van eigen vliegdiensten allezins wenschelijk te oordeelen is; dat de regeering dan niet aarzele om dit advies met bekwamen spoed in daden om te zetten. Ook al zou de uitvoering aanvankelijk met eenige geldelijke offers gepaard moeten gaan. Dit mag zeker geen aanleiding zijn om West-Indië ook thans weer niet de helpende hand toe te steken. Ook hier geldt: de oost gaet voor de baet uyt.

SPOEDBERICHTEN ST. MARTIN. SABA EN STATIA.

Public extends sympathy to inhabitants of Santo Domingo. Thankful that hurricane did not pass out way this time.

Public expects H. E. to leave Curacao about the 22nd. Has full confidence in H. E. and believes that after H. E. sees the situation, he will bring some change.

Mother would like to draw attention to piece in „Het Koloniaal Weekblad" 21st. August, which states that according to an Aneta—telegram, mr. Weitjens does not consider his appointment as judge in the Windward Islands, legal, and that a commission has been sent to investigate the matter.

Mother finds it strange that this was such a secret here and could be sent to Holland as press.

Mother has learned with much regret the conditions of the contract made with the K. N. S. M. Her author informs her that contract is made for one year. The steamer is to call on her way up via Bonaire to St. Martin only, and that the company has the option as to what length of time she remains there. She has also learned from some one that an official of the K. N. S. M. said that there is no need for the steamer to remain in St. Martin longer than necessary. Mother would like to know what he terms necessary.

Saba and Statia are isolated more than ever now. The steamer is to call att St. Martin once a month, therefore the best intentions in the world could not give you an answer to a letter quicker than a month.

Theoretically speaking with her first trip she will take up mail, but as her stay is too short for St. Martin to answer her mail, (wait Saba and Statia, you *wont' receive* yours for at least a week) she will return without mail, her other trips down will therefore be with answers to letters a month old. Mother only hopes that if this is the case the „Three Sisters" and „Mayflower" will continue making trips between.

Crowds have booked their passages for the last trip of the „Three Sisters" as they understand that the passages with the steamer are going to best about 1½ as much.

Mother asks if they have appointed an agent in St. Martin for the cargo belonging to Saba and Statia. She also would like to know if the conditions of the contract were agreed to by our „Landraden".

Anyway, the public leaves everything to H. E. Governor van Slobbe, and is certain that H. E. will do what is best for the islands.

Three young men have begun studying Wireless Telegraphy in St. Martin for the jobs in Saba and Statia.

Public Statia likes new Docter, but only hopes that in future the police men will not have to pay for medicine and attendance.

Receiver in Saba has seized letters which were being sent to St. Thomas without stamps.

Public Saba hopes that H. E. will investigate situation.

Vereeniging „OOST en WEST". Afdeeling Curaçao. Op Woensdag, 1 October a.s., zal de WelEd. Heer C. van Baalen, Leeraar-Directeur van de Melaatschen Inrichting „Bethesda" in Suriname, in het Kransgebouw voor de leden van de Afdeeling en hun introducé's eene lezing houden over Suriname. De Muziekvereeniging „I. D. O." heeft hare welwillende medewerking toegezegd. Aanvang: des avonds 8 uur. De Secretaris, H. J. C. BODENBURG HELLMUND.

Maduro's Bank
Curaçao.

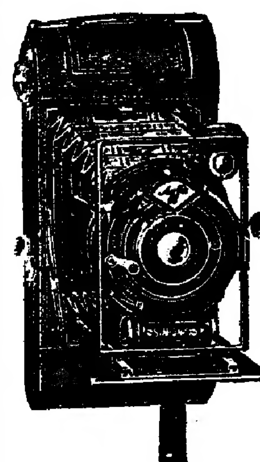
Volgestort Kapitaal en Reserve fls. 2.750.000

Koopt en verkoopt wissels, buitenlandsch bankpapier, coupons, gemunt goud en zilver.
Neemt gelden á depósito en opent chequerekeningen met rente-vergoeding
Verschaft Reiswissels, Credietbrieven, Circulaire Credietbrieven.
Telegrafische Uitbetalingen.
afe-ioketten Spaarbank.

APOTHEEK
Botica Nacional

E. Jacobsen, Otrabanda, Breedestraat.

Afdeeling Fotohandel.

Groote sorteering Camera's „Agfa" en „Zeiss-Ikon", altijd versche filmpacks, rollfilms, dag- en gaslicht papieren, fotochemicaliën en verdere benoodigdheden

Ontwikkelen en afdrukken voor amateurs in prima uitvoering, billijke prijzen, vlugge bediening gratis blijvend onderricht.

Twee vliegen in een klap.

Als U netjes en vlug bediend wil zijn dan moet U altijd op de kade wezen in de „VRIENDENKRING" of bij W. C. DE JONGH

12—26

Bel op Tel. 520.

voor transport en vrachtgoederenvervoer de:

Curaçao-Holland Transport Cie.

Speciale tarieven voor verhuizingenen emballage onder toezicht v. d. ondernemer.

Vervoer van bagage naar alle booten.

Ook luxe wagen te huur:

per rit, per uur en per dag.

Besteladres Fa. v. LEEUWEN, Damplein en Huize „MORGENSTER"

de Ondernemer

W. J. LABLANS

Beleefd aanbevelend.

TE KOOP

4 zware eiken Clubfautuils met tafel, enz.

Hamburg-Amerika Linie.

NEXT SAILINGS (Subject to changes) **FROM CURACAO TO:**

Passenger-Ship:	Pto. Colombia, Cartagena, Cristobal, Port Limon:	PLYMOUTH, AMSTERDAM & HAMBURG via Pto. Cabello, La Guayra & Trinidad:
S.S. „Grunewald"	Aug. 19—20.	Sep. 24.
S.S „Galicia"		Aug. 29.
M.S. „Orinoco"	Aug. 28—29.	Sep. 10—11.
S.S. „Rugia"	Sep. 16—17.	Oct. 22.
S.S. „Magdalena"	Sep. 25—26.	Oct. 8— 9.
S.S. „Teutonia"	Oct. 14—15.	Nov. 21.
M.S. „Orinoco"	Oct. 23—24.	Nov. 5-- 6.
S.S. „Galicia"	Nov. 11—12.	Dec. 19.
M.S. „Magdalena"	Nov. 20—21.	Dec. 3— 4.
S.S. „Grunewald"	Dec. 9—10.	Jan. 16. 1931.
M.S. „Orinoco"	Dec. 18—19.	Dec. 31—Jan 1. 1931.
S.S. „Rugia"	Jan. 6—7. 1931	Febr. 11. 1931.
M.S. „Magdalena"	Jan. 15—16. 1931	Jan. 28—29. 1931.

Steamers „RUGIA", „TEUTONIA", „GALICIA" and „GRUNEWALD" cal also at Puerto Barrios (Guatemala) and Tampico (Mexico), returning via Westindian Ports to Europe. These steamers have FIRST and THIRD CLASS accommodation with the exception of „GRUNEWALD", which boat has only FIRST Class accommodation.

The special attention is called to the New Twin Screw Motor-Ships „ORINOCO" and „MAGDALENA". These Ships have an excellent FIRST, INTERMEDIATE and THIRD Class accommodation.

The „ORINOCO" and „MAGDALENA" call homewardbound also at CHERBOURG.

All Ships accept Passengers and Cargo.
For further information apply to:

Edwards, Henriquez & Co.,
Agents.

Rid Your Home of the Loathsome COCKROACH *with* FLY-TOX

THE FEARFUL SEVEN

Cockroach
Mosquito
Flea
Bed Bug
Fly
Moth
Louse

They prey upon children, adults and property. Some of them, or all of them, are *always* busy. They leave a hideous trail of destruction, disease and death.

FLY-TOX *Swiftly Exterminates Cockroaches—and All Others of the* Fearful Seven

The Cockroach taints everything it touches, including your food and the very air you breathe. More serious still, it transmits intestinal parasites from animals to human beings, causing much suffering and countless deaths.

Use the certified killing power of Fly-Tox to exterminate the Fearful Seven, and all other insect pests. This scientifically developed insecticide is non-poisonous, stainless and pleasingly fragrant. Stores everywhere sell Fly-Tox in the blue tin—with a money-back guarantee.

FLY-TOX
CERTIFIED KILLING POWER

Los motores marítimos Kermath de 2 y 4 cilindros, a cuatro tiempos, de 4 a 20 H. P.—los más económicos, de baja fuerza en caballos pero gran potencia efectiva — son ideales para lanchas pesqueras, botes y pequeños yates.

De 1 a 6 cilindros
De 8 a 200 h. p.

AGENTE KERMATH
P. F. LEON,
Werfstraat 8.
Curaçao.

KERMATH MANUFACTURING CO.
Detroit, Mich., E. U. A.
Dirección Cablegráfica: *Kermath*

La pluma preferida por su individualidad

Una nueva y brillante invención ha granjeado nuevas glorias a una pluma ya de por sí famosa. La Punta Intercambiable ha sido causa de nuevo interés por la Pluma Eversharp en todo el mundo. Cualquiera de 14 puntas diferentes puede ser acoplada a cualquiera de los 24 diferentes mangos. Solamente la Pluma Eversharp ofrece esta ventaja.

EVERSHARP

Ventas al por mayor:
J. & H. DA COSTA GOMEZ, Curaçao

Compania Trasatlántica

Geregelde Passagiers- en Vrachtdienst.

Eerstvolgende afvaarten van Curaçao:

naar Pto. Colombia en Cristobal:

S.S. MAGALLANES 27|28 Sept.
S.S. BUENOS AIRES 23|24 Oct.

naar Pto. Cabello, La Guaira, Sto. Domingo, San Juan, Teneriffe, Las Palmas, Cadiz en Barcelona.

S.S. MAGALLANES 7|8 Oct.
S.S. BUENOS AIRES 2|3 Nov.

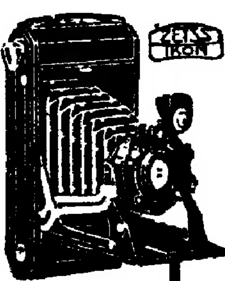
Eerste klasse passagebiljetten naar Havanna, New Orleans en New York — met overscheping in Cristobal worden op verlangen hier uitgereikt.

Vroegtijdige plaatsbespreking aanbevolen.

Alle inlichtingen te bekomen bij:

S. E. L. MADURO & SONS.

Agenten.

IKONTA
de automatische 6 x 9 c.M. Spring Kamera, **Fls. 30**

met Zeiss-Quastigmat 1 : 6.3
Modern van vorm. Hoogsteenvoudig te bedienen.
En toch zoo goedkoop.
Amateurswerk wordt aangeboden.

SUNNY ISLE.

L. RECK. Breedestraat — Punda.

"Rápido y seguro"
declaran los aficionados meticulosos que usan el

FILM PACK KODAK

A menudo surgen asuntos fotográficos que sólo una película rápida puede impresionar. Por esta razón los dueños de cámaras de "film pack" prefieren la película del paquete amarillo. Posee la gran rapidez de la famosa película de rollo Kodak y la misma uniformidad de calidad que proporciona éxito fotográfico continuo.

Exija el Film Pack Kodak legítimo. Busque el nombre "Eastman Kodak Company."

EASTMAN KODAK COMPANY
Rochester, N. Y., E. U. A.

SOLO EASTMAN FABRICA FILM PACK KODAK

Van Hier en Daar.

ANTICLERICALE SCHOOLPOLITIEK IN DEN ELZAS.

Een krachtig verzet tegen de vrijmetselarij.

De noodlottige politiek, die de Fransche minister-president Herriot in den Elzas heeft gevoerd ten aanzien van het schoolvraagstuk, draagt volgens de Msb. nog steeds haar ernstige gevolgen.

Men zal zich herinneren, hoe genoemde minister van de scholen te Illkrich-Graffenstadt o.a. de zusters verwijderde, die gedurende meer dan een eeuw er voor het onderricht hadden gezorgd, tot groote tevredenheid van alle ouders.

Mgr. Ruch heeft toen de zusters bevolen, te Illkrich-Graffenstadt te blijven en de ouders hebben toen een comité gevormd om de gelden bijeen te brengen voor de stichting van een nieuwe school voor de zusters.

Hoewel de plaats hoofdzakelijk een arbeidersbevolking en kleine middenstanders herbergt, werden de collectes onder de ouders vruchtbaar genoeg om de 300.000 francs voor de bouwkosten bijeen te brengen. Er is echter 30.000 francs voor onderhoud noodig, terwijl ook het schoolgeld de kosten niet kan dekken.

Aangezien de geheele gemeente uit ouders bestaat, die hun kinderen naar de school der zusters zenden, had de gemeenteraad besloten een subsidie toe te kennen om het voortbestaan mogelijk te maken.

Maar tegelijkertijd werd het besluit tot verwijdering der zusters van de openbare school aangevochten en de zaak bij den raad van state aanhangig gemaakt. Daarbij beroepen de bestrijders der wederrechtelijk genomen beslissing van Herriot zich op de wet Falloux, die nog altijd voor Elzas-Lotharingen van kracht wordt beschouwd, zoolang de uitzonderingswetgeving blijft gehandhaafd. De raad van state heeft echter nimmer een beslissing genomen.

Evenwel heeft de prefect, eveneens zich beroepend op de wet Falloux, bezwaar moeten maken tegen de verleende subsidie en het raadsbesluit vernietigd. Het protest daartegen had geen gevolg, er kwam wel een beslissing, waarbij genoemde raad het besluit van den prefect handhaafde.

Die nieuwe school, die zeer bloeiend is en in totaal bijna 300 leerlingen bevat, wordt door dit besluit zeer in moeilijkheden gebracht en de verontwaardiging der Elzassers is zeer groot, die niet inzien, waarom de unanimiteit der ouders niet mogelijk kan maken, dat de gemeente een school te hulp komt, die voor de openbare kassen een enorme besparing is en geheel aan den wensch der bevolking voldoet.

Er wordt dan ook geducht geprotesteerd, maar vooral brengt het geval weer opnieuw olie op het vuur, dat van Parijs uit smeulend is gehouden door de pogingen voort te zetten om Elzas-Lotharingen toch langzamerhand het Fransche schoolregime op te dringen, waarvan de Elzassers toch nimmer zullen willen weten.

De Elsässer Kurier schrijft:

„Wij worden langzamerhand geassimileerd en de Elzasser vrijheden worden langzamerhand afgeknaagd.

Het is één van de meest revolteerende slavernijen, dat een Christelijke gemeente niet het recht heeft, een stuiver te geven voor de Christelijke school, die misschien zelfs allen leerlingen in de gemeente onderwijs geeft.

Wij, Elzassers, zullen nooit aan dergelijke dienstbaarheid wennen. Wij zullen ons verzetten, en wij zullen er tegen strijden, totdat zij voor den grond geworpen is en een weg zal zijn gebaand voor de vrijheid en het rechtvaardigheidsgevoel in het laïcistische Frankrijk."

Ook de Elsässer van Straatsburg wijst er op, dat het gebeurde een nieuw bewijs is, hoe men langs een omweg en door alle middelen de confessioneele scholen zoekt te saboteeren.

„Waartoe dienen de plechtige verzekeringen betreffende ons school- en ons religieus statuut, als men voetje voor voetje, dag aan dag onze instellingen afbrokkelt?" vraagt het blad.

De vrijmetselaars en hun bondgenooten kunnen er echter zeker van zijn, dat zij heel de Christelijke bevolking van Elzas-Lotharingen tegenover zich zullen vinden, bereid tot den strijd.

De zaak zal bij den Kamerterugkeer voor het parlement worden gebracht door het Elzasser kamerlid Seltz, doch men kan wel vooruit weten, wat het antwoord van Tardieu zal zijn. Hij zal zich beroepen op de wet, want het is inderdaad de wet, die de moeilijkheden veroorzaakt, sinds het oogenblik, dat Herriot wijziging in den bestaanden toestand heeft gebracht.

De katholieken zijn de dupe van een onmogelijken toestand, want, óf het uitzonderingsregime moet voortbestaan en dan is de toestand in Elzas-Lotharingen een kaakslag voor de katholieken in de overige departementen óf het Fransche laïcistisch regime moet ook in Elzas-Lotharingen worden toegepast en dat staat gelijk met de breuk.

In den grond kan tusschen Elzas-Lotharingen en Frankrijk geen normale verhouding worden verkregen, zoolang niet de katholieken in Frankrijk een schoolwet ontvangen, die aan hun legitieme aanspraken recht doet wedervaren, maar Poincaré heeft dien weg niet op gewild en Tardieu durft het blijkbaar ook niet.

De vrijmetselarij staat het niet toe en deze zal liever Elzas-Lotharingen voor Frankrijk doen verloren gaan, dan aan de katholieke ouders de schoolgeldregeling toestaan, die billijk is.

Intusschen geeft het nieuwe incident opnieuw een klap aan den Franschen invloed in Elzas-Lotharingen.

ONBEGRIJPELIJKE SLORDIGHEID VAN EEN CHIRURG.

De Russische actrice Koller moest zich dezer dagen, zoo meldt de „Krasnaja Gazeta", aan een niet al te gevaarlijke operatie onderwerpen, die door den chirurg Konoeches in het ziekenhuis der October-revolutie te Leningrad werd verricht. Na de operatie voelde de patiënte zich echter nog slechter dan te voren, zoodat besloten werd tot een tweede operatie over te gaan. Deze operatie had een nog fataler gevolg, daar zij eindigde met den dood der actrice. Op het lijk werd daarna een sectie verricht en daarbij bleek, dat de chirurg Konoeches met onbegrijpelijke slordigheid een handdoek ter lengte van een meter in het lichaam van het slachtoffer had achtergelaten. Ook bij de tweede operatie, die door den directeur van het ziekenhuis, dr. Tsatskin, was verricht, had deze den doek over het hoofd gezien, met het vermelde tragische resultaat.

Volgens de verklaring van den echtgenoot der actrice was hij na haar overlijden en de sectie bij dr. Tsatskin ontboden, die hem zeide, dat er niets bijzonders was gebeurd. „Want gij moet bedenken," zoo sprak deze, althans volgens Koller's mededeeling, „dat de slordigheid van onze chirurgen parallel loopt met hun beroemdheid."

EEN RIJKE AMERIKAAN WIL STALIN HELPEN.

De Amerikaansche milliardair Thomas Campbell, die reeds drie presidenten van de Vereenigde Staten met zijn landbouwkundige en economische adviezen ter zijde stond, is dezer dagen naar Moscou vertrokken. Bij zijn vertrek uit Parijs gaf hij aan het bekende dagblad der Russische vluchtelingen aldaar de volgende verklaring: „Het moeilijkste vraagstuk, waarvoor de Sovjet-Unie zich thans geplaatst ziet is de organisatie van het Transportbedrijf.

Op het oogenblik is Rusland een mogendheid die feitelijk maar een groote spoorlijn van eenige beteekenis heeft en wel het traject: Berlijn — Moscou — Wladiwostock.

Reeds meer dan twee jaar moet ik aan de Sovjetregeering economische en landbouwkundige adviezen geven. Om het transportwezen te organiseeren moet men voor het Russische landbouwbedrijf 10.000 vrachtauto's en een heel groot aantal tractors ter beschikking stellen.

Thans heb ik tot taak gekregen om de Sovjet-regeering te helpen het transportvraagstuk op te lossen. Rusland bezit op het oogenblik de grootste boerderijen ter wereld, o. a. „de Gigantboerderij", die een getrouwe weergave is van mijn modelboerderij in de Vereenigde Staten. Ik zal in Moscou Stalin bezoeken en hem met mijne adviezen ter zijde staan.

Wanneer mijn plan voor de ontwikkeling van het Russische landbouwbedrijf nauwkeurig uitgevoerd wordt, dan zal Sovjet-Rusland binnen afzienbaren tijd de grootste graan-leverancier van de geheele wereld zijn.

Ik ben van plan om geheel Rusland te bezoeken en ik zal de reis alleen per vliegmachine afleggen. In Moscou zal ik den directeur van een der grootste Amerikaansche spoorwegmaatschappijen Dr. Ralph Badd ontmoeten, die op verzoek van de Sovjet-autoriteiten de toestanden op den Siberischen spoorweg bestudeert, om dan tot een degelijke reorganisatie over te gaan.

Ik reis nu naar Moscou, vergezeld van mijn vrouw en mijn beide dochters, die als gasten der Sovjet-regeering enkele weken aan het zeestrand in de Krim zullen doorbrengen."

Thomas Campbell is een der koningen van de graanbeurs in Chicago. Door zijn groote speculaties tijdens den oorlog heeft hij een onmetelijk fortuin verworven.

DE INVLOED DER VRIJMETSELARIJ.

Stresemann een der meest vooraanstaande figuren in de Loge.

In het orgaan van de Weensche Vrijmetselaars wordt bekend gemaakt, dat zij wegens gebrek aan voldoende plaatsruimte zich genoodzaakt hebben gezien nieuwe vergaderzalen te zoeken. Zij hebben beslag weten te leggen op de gebouwen der voormalige Weensche Automobielclub, die in een deftigste wijken van Oostenrijks hoofdstad gelegen zijn. Dit is weer een bewijs te meer, dat wij gelijk hadden, toen wij er herhaaldelijk reeds de aandacht op vestigden, dat de Weensche Vrijmetselaarsloge een groote activiteit aan den dag legt. Jammer genoeg wordt in het katholieke kamp hieraan veel te weinig aandacht geschonken. Ook de Internationale Vrijmetselaarsloge voert haar actie voor een groot deel uit de Weensche Grootloge, die haar bizondere medewerking verleend heeft, om in Joego-Slavië een nationalen bond van Vrijmetselaars te stichten, terwijl zij nu weer alle pogingen in het werk stelt om ook in Palestina een nieuwe nationale Loge te vestigen. Hieruit blijkt ook, dat het Joodsche element in de Weensche Grootloge sterk vertegenwoordigd en van zeer grooten invloed is.

In het jongste nummer van het orgaan der Weensche Vrijmetselaars wordt verder melding gemaakt, dat op de contributieze gels voor 1931 het portret gedrukt zal worden van Dr. Strese-mann, den onlangs overleden Duitschen minister van Buitenlandsche Zaken.

Reeds vroeger was het algemeen bekend, dat dr. Steremann een der meest vooraanstaande figuren was uit de Vrijmetselaarswereld, maar men heeft met opzet daar niet veel over gesproken, omdat men daardoor het werk van Stresemann niet wilde beïnvloeden. Doch eerst nu is bekend geworden, dat Stresemann lid was van de Internationale Vrijmetselaars-liga.

DE HERZIENING VAN VERSAILLES.

Te loochenen valt niet, dat de geheele buitenlandsche politiek van Duitschland is op gericht is om een herziening van de vredesverdragen in het algemeen, van dat Versailles in het bijzonder, door te zetten.

Wij mogen het als een gelukkig teeken beschouwen, dat de overgroote meerderheid van het Duitsche volk ten diepste overtuigd is, dat de vredesverdragen volgens het geldende recht bindende kracht hebben en derhalve nageleefd moeten worden. Zij zijn immers, na een verloren oorlog, door de gevolmachtigde vertegenwoordigers der regeeringen onderteekend, door de parlementen bekrachtigd, door de hoofden der volken geratificeerd, en ten slotte door de uitwisseling der ratificatie-oorkonden in werking getreden. Als derhalve een herziening nagestreefd wordt, moet dit geschieden door vreedzaam overleg tusschen de betrokken volken die, gelijk zij in de vredesverdragen een positief recht geschapen hebben, ten volle bevoegd zijn door hun vertegenwoordigers dit bestaande positieve recht door een nieuw te vervangen.

De door vele Franschen verdedigde thesis van „de eeuwigheid der verdragen", moet dan ook zoo verstaan worden, dat verdragen — dus ook het verdrag van Versailles — rechtsgeldig blijven voortbestaan, totdat de beide partijen na gemeen overleg besloten hebben, ze te wijzigen, af te schaffen of door nieuw geredigeerde te vervangen.

Tot dusverre kwam een dergelijke revisie van verdragen gewoonlijk slechts door een nieuwen oorlog tot stand. Een vredesverdrag deed bij de verliezende partij de revanche-idee ontwaken en op bijna arithmetisch vast te stellen tijden ontbrandde wederom de strijd, waarna dan de andere partij, zoo zij de overhand had, het „onrecht" herstelde en meestal ook volop materie leverde om de wraakzucht van den verslagene voedsel te geven. Zelden slechts — zooals bijv. na den Duitsch-Oostenrijkschen oorlog in 1866 — was de winnaar zoo goedgunstig en verstandig, dat hij door het vredesverdrag van den vijand een vriend wist te maken, die hem later in tijden van nood trouw ter zijde zou staan.

Na den gruwelijken wereldoorlog is het parool geworden, den oorlog onmogelijk te maken door den vrede te organiseeren. Geheel het werk van Genève is op dit doel gericht en het valt niet te ontkennen, dat er in dit opzicht ook in de mentaliteit der volken iets ten goede gewijzigd is.

De Duitsche buitenlandsche politiek sinds 1920, is daar wel het beste bewijs van. Als zij naar een herziening van het verdrag van Versailles streefde dan geschiedde dit volgens 'n nieuwe methode, door Wirth en Rathenau ingeleid, om n. l. door een zoo stipt mogelijke nakoming van alle bepalingen der eenmaal aangegane overeenkomst te demonstreeren, dat deze werkelijk onuitvoerbaar is, en zoowel voor den overwonnene als ook voor den overwinnaar de grootste onvermijdelijke, politieke en economische gevaren in zich bergt.

Dit bewijs dat ook Stresemann door zijn politiek bleef leveren is inderdaad gelukt. En Duitschland heeft van deze tactiek overvloedige resultaten gezien. De geheele hetstelregeling en de daarmede verbonden vervroegde ontruiming van het bezette Rijnland, is de vrucht van de door Wirth ingeleide en door Stresemann voortgezette Erfüllungs-politiek.

Dat daarmede niet alles bereikt is, wat Duitschland verlangt en wat in het kader van de „organisatie van den vrede" wellicht zeer wenschelijk zou zijn, is volkomen begrijpelijk. Veel eer kan men er zich over verwonderen, dat slechts een tiental jaren na den oorlog, welke de geweldigste vernietigingen heeft aangericht en een orkaan van haat en wraakzucht ontketende, als de wereld waarschijnlijk nog nooit beleefd had, de pacificatie en toenadering reeds zulke vorderingen hebben gemaakt, dat deze in zeer tastbare feiten waarneembaar is.

Het grootste succes der Duitsche politiek is intusschen wel het verdrag van Locarno geweest, dat als werkelijk vredesverdrag, vele bepalingen, welke in Versailles als het ware, waren opgelegd, in de sfeer van het vrijwillig aanvaarde brachten. Dit geldt o.m. van Elzas-Lotharingen, waarvan Duitschland te Locarno definitief afstand heeft gedaan, zoodat dit gebied, dat bijna een millennium de twistappel tusschen Frankrijk en Duitschland is geweest, officieel uit den kring der strijdkwesties geschakeld is.

Op een ander punt heeft Duitschland echter, zelfs te Locarno, geen afstand willen doen van zijn aspiraties tot herziening, n.l. wat betreft de Oostelijke grens van Duitschland, vooral de Corridor en Opper-Silezië, en in zake de aansluiting van Duitschland en Oostenrijk. Duitschland heeft zeker nog meerdere punten op zijn herzienings-program staan, o.m. wat betreft de ontwapening en de koloniën, doch deze zijn weer van later orde.

Maar de grenskwesties blijven de moeilijkste en ook de gevaarlijkste. Zelfs Poincaré erkent in zijn jongste artikel in de „Excelsior," dat het tracé van Duitschland's Oostgrenzen de kiemen van een nieuwen oorlog in zich bevat; maar hij acht wijzigingen practisch onmogelijk, wijl men van Polen 't groote offer van een gebiedsafstand niet kan eischen.

Intusschen wijst ook Poincaré den weg, waarlangs elke herziening zal moeten gaan: over den volkenbond.

En de „Germania" heeft hierop onmiddellijk gereageerd, door een veelvuldiger toepassing van art. 19 van het covenant, dat over de herziening van verdragen handelt, te bepleiten. Reeds in de aanstaande volkenbondsvergadering zal, volgens het zoo juist genoemde blad, dat zijn inlichtingen vaak uit regeeringskringen krijgt, deze kwestie door Duitschland op den voorgrond worden geschoven, zoodat ook voor het vraagstuk van de revisie der vredesverdragen, Genève een steeds grootere beteekenis zal gaan krijgen.

AMERIKA.

Radio in dienst van den smokkelhandel.

Reeds geruimen tijd hadden de drankwet-ambtenaren ondervonden, dat de smokkelvaartuigen in zee van land uit draadloos werden ingelicht over de bewegingen der politie-vaartuigen aan de kust.

Men zocht dus naar verborgen zendstations van de dranksmokkelaars.

Endelijk viel de verdenking op een paar deftige landhuizen nabij de kust.

De ambtenaren deden een inval en vonden wat zij zochten: geheime draadlooze stations, die zóó sterk waren, dat zij zelfs verbinding konden krijgen met Havanna, de West-Indië, ja zelfs met Europa..

Eenige weken geleden kwam aan de verschillende kuststations aan de Amerikaansche kust op een stormachtigen avond plotseling het S. O. S. sein binnen, uitgezonden door het jacht waarop de burgemeester van New York zich bevond met juiste opgave van positie.

Onmiddellijk togen alle kustvaartuigen in de nabijheid van Long Island ter assistentie naar de opgegeven plaats; doch vonden niets.

Enkele uren later keerde het genoemde jacht behouden in de haven van New York terug en rapporteerde, dat het geen sein had uitgezonden.

Nu vermoedt men, dat dit sein door een der geheime stations is uitgezonden om de kust voor een smokkelpartijtje vrij te maken. Is dit zoo, dan is de truc uitstekend gelukt.

HEEN EN WEER NAAR NEW-YORK IN VIER DAGEN.

Het Britsche ministerie van luchtvaart heeft een memorandum gepubliceerd waarin gezegd wordt, dat geregelde diensten ingesteld zullen worden tusschen Cardington, de Engelsche luchthaven bij Bedford, en Montreal en New-York.

De dienst zal gedurende het geheele jaar geopend zijn, maar de routes zullen gewijzigd kunnen worden in overeenstemming met de jaargetijden en de weersomstandigheden.

De route zal geopend worden, als voldoende ervaring opgedaan is met proefondervindelijke vluchten der twee Britsche luchtschepen R 100 en R 101.

Op den Atlantischen Oceaan, tusschen New-York en de Azoren, en tusschen de Azoren en Plymouth, zouden op onderlinge afstanden van van ongeveer 300 zeemijlen drijvende luchthavens, „seadromes" worden aangebracht. Plannen hiervoor zijn in Amerika uitgewerkt, en er zijn proeven genomen met een „seadrome" in ondiep water. Deze hadden een goeden uitslag en zullen thans in diep water voortgezet worden.

Deze zee-luchthavens zullen, wat de details betreft, gebouwd worden volgens het model der land-aerodromes. Luchtschepen zullen daar, zoo noodig, benzine kunnen innemen en herstellingen ondergaan.

De drie hoofdroutes, welke de luchtschepen waarschijnlijk zullen volgen, zijn:

Noordelijke route, via Kaap Farewell, het zuidelijkste punt van Groenland.

Directe route via Newfoundland.

Zuiderlijke route via de Azoren.

Een andere route, welke overwogen wordt, gaat over de Far Oer-IJsland, Groenland en de Hudson Strait naar Vancouver. Deze weg, die het voordeel heeft van een betrouwbare weersgesteldheid, wordt thans onderzocht door een naar Groenland vertrokken expeditie.

INGEZONDEN.

Zeer Eerw. Pater Redacteur.

Met belangstelling gelezen het interesante en erudite artikel over *Curaçaosche Straatnamen* door H. M. H. in Uw bijblad van 20 September j.l.

Naar aanleiding daarvan het volgende:

Bedoeling van H. M. H. is duidelijk. Door aan straten enz. namen te geven van verdienstelijke mannen, op welk gebied dan ook, zal de gedachtenis aan de grooteren onder ons, bij het nageslacht voortleven.

Zoo'n daad van pieteit en dankbaarheid pleit voor het volk.

Maar . . . wil dat doel bereikt worden dan moet op de naambordjes iets *meêr* staan de naam **alléén.**

Anders leest de groote massa den naam van de straat, kan die naam spellen, maar weet nog . . . *niets.*

What is a name, vraagt H. M. H. in z'n artikel.

En ons antwoord luidt, dat voor iemand, die iets weet van historie 'n naam alléén reeds zéér veel zegt; maar voor een nietsweter is dezelfde naam volstrekt dood en niets, *niets* zeggend.

Welnu — niemand te na gesproken – weet het gros van de menschen hier al heel weinig van de historie, en ik maak me sterk, dat bij het lezen van den naam alléén, de een denkt dat het 'n zeeheld is, 'n ander een gouverneur, een derde denkt het 'n uitvinder en 'n vierde, ja ik weet niet wat.

Dat is jammer. We gaan om onze groote menschen te eeren, straten naar hen noemen, en als de straten naar hen genoemd zijn, weet nog niemand wie en wat ze waren, de dragers van die namen.

Wat te doen?

Laten we hier doen zooals in Brussel.

Het viel mij op, terstond toen ik het zag.

Bovenaan, de naam van de straat.

Er onder, wat hem beroemd gemaakt heeft met 2 jaartallen, van geboorte en dood. Bij voorbeeld:

Rembrandtstraat
schilder 1606—1669

Nu zou 'n snuggere lezer kunnen zeggen: maar is het nog noodig dat er onder te schrijven? De heele wereld weet toch wel wie Rembrandt is.

Laten we daar niet over disputeeren. Maar zeker is het, als we hier in Curaçao met dozijnen de straatnamen **moeten** kiezen uit Curacaosche grootheden voor verreweg de meesten er een keuze zal gedaan worden uit namen, waar ze nooit ofte nimmer van gehoord hebben — ik zonder historici uit.

What is in a name?

Pa en Ma gingen met de kinderen naar Den Haag om de Koningin te zien en ook het museum.

Ze staan in bewondering voor de Stier van Potter.

Op eens vraagt klein Jantje. Pappie, wie is Potter?

Maar jongen, begrijp je dat nu niet?

Zie je niet op het schilderij die boer achter het hek staan met 'n pijp in z'n mond.

Nu Jantje, *die* man is Potter en die stier is *zijn* beest.

Papa sloeg de plank heelemaal mis, want *alléén* uit de naam Potter kon hij toch moeilijk distilleeren dat hij de schilder was.

De man had het kunnen begrijpen wijl hij in 'n museum was.

Allright, maar zoover had pa pa niet nagedacht.

Als we nu later door de stad loopen, hebben we toch heelemaal geen gegevens om te concludeeren uit de straatnaam alleen, dat deze 'n zeeheld, gene n' gouverneur, 'n derde 'n kunstenaar enz- was.

Daarom laten we het hier aanvatten als in Brussel.

Onder de naam, de titel van den naamdrager met desnoods eenige jaartallen.

Dat zoo iets zéér leerzaam is, zal wel een ieder begrijpen, die weet dat 2×2=4.

Veel eenvoudiger dan het geven van namen aan de straten is: de straten nummeren zooals in New - York.

Maar daar voel je alléén véél voor, als men tot principe heeft, dat alles het gemak moet dienen.

Neen, laten we de namen onzer groote mannen eeren en daarin 'n zekere fijngevoeligheid beoefenen:

De verdienstelijkste namen aan de voornaamste straten, want soms moest ik bij me zelf glimlachen over een grootsche naam voor een minne straat.

Hoe rijmt zich dat te saam!

A. K.

Aangifte voor het Bevolkings-register.

De Ambtenaar van het Bevolkingsregister herinnert de ingezetenen aan hun verplichting om steeds tijdig op het Bevolkingsbureau Fort Amsterdam of bij den Districtmeester aangifte te doen voor het Bevolkingsregister.

Bedoelde aangifte moet worden gedaan:

1. Wanneer men zich op het eiland vestigt.

Alsdan moet uiterlijk binnen twee weken na aankomst, hetzij overlegging van een getuigschrift van verandering van werkelijke woonplaats (verhuisbiljet), hetzij vertooning van paspoort, reis- op verblijfpas, of ander deugdelijk bewijsstuk dan wel afleggging van een deugdelijke verklaring plaats vinden.

2. Als men het eiland gaat verlaten.

Alsdan moet een getuigschrift van verandering van werkelijke woonplaats of bewijs van afschrijving worden aangevraagd.

3. wanneer men binnen het eiland van woning verandert.

Alsdan moet men binnen twee weken na aankomst in de nieuwe woning, hiervan kennis geven.

4. Elk hoofd van een huisgezin *moet* **uiterlijk binnen twee weken** *aangifte doen, wanneer in dat gezin eenige verandering plaats grijpt, ook door het opnemen of het vertrek van inwonende dienst- of werkboden.*

Overtreding dezer bepaling kan **gestraft** *worden met hechtenis van ten hoogste* **drie maanden** *of geldboete van ten hoogste* **honderd gulden.**

Curaçao Mei 1930.

De Ambtenaar voornoemd,
C. M. MEYBOOM.

2—2

Te koop

een in goeden staat zijnde motorrijwiel merk INDIAN SCHOUT te bevragen A. KLEIN.
Aan hetzelfde adres een POPPENWAGEN met groote BABYPOP dagelijksch te bezichtigen bij A. KLEIN.
Maria Magdalenastraat 7.
Berg Altena.

3—3

Te Huur

een huis zeer goed geschikt voor pension, voorzien van licht- en waterleiding, gelegen SCHARLO 112.
Verder nog te koop aangeboden eenige huismeubelen.

2—1